

[Oluf Johansen.]

vente, at en Del af den Jord, der ikke blev klar til Udstykning nu i Foraaret, vil kunne tjene til Fremme af Udstykningen nu i Foraaret 1947? Maaske, men det er givet, at det her drejer sig om Jord, der ikke er jævnt fordelt over hele Landet og derfor ikke kan danne Grundlag for en almindelig, og heller ikke for en stadig fortsat Udstykning.

Naar jeg paa mit Partis Vegne giver Udtryk for at ville fremme en almindelig og omfattende og stadig jævn Udstykning Aar for Aar, er det, fordi vi mener, at det er en Udvikling paa dette Omraade, der giver Mulighed for en helt anden og bedre Jordfordeling i Danmark. Hvis der om 35 Aar er $\frac{3}{4}$ Millioner Mennesker flere end i Dag, staar vi i den kommende Tid over for et Befolkningsspørgsmaal, der giver Anledning til at spejde efter en betydelig Udvidelse af vore Erhvervs muligheder inden for alle Erhverv og først og fremmest inden for Landbruget. Saaledes gaar Jordspørgsmaalet efter vor Opfattelse os stærkt ind paa Livet. Mit Parti har i nogle Synspunkter i „Efterkrigstidens Politik“ fremsat vor Opfattelse herom. Vi har vist Vej til Fremskaffelse af Jord til en betydelig Udstykning. Vi henviser her til en Lovgivning, der giver Staten Forkøbsret til alle Ejendomme over 40 000 Kr.s Grundværdi, der sælges i fri Handel. Ejendomme, der forbliver i Slægtens Eje, skal ved Ejerskifte afgive en Del Jord til Udstykning. Denne Jord maa naturligvis betales med en Pris, der under Hensyn til Jordens Kulturtilstand og Ejendommens Afkastningsevne svarer til dens almindelige Handlingsværdi. Jeg skal ligeledes nævne, at vort Forslag tager Sigte paa de store Jordarealer, som er i offentlig eller halvoffentlig Eje. Vi har Stiftelser som Jægerspris, Vallø m. fl. De kunde udmærket godt tjene det engang givne Formaal ved udstykket at yde Rente, ligesom nu en stor Forpagter ved en Forpagtning opretholder disse Formaal. Dernæst er der Domænegaardene i Sønderjylland og Præstegaardsjorden i Sønderjylland. Endelig findes der Byjord, Landbrugsjord, som ligger langt uden for Byerne. Den Jord, der saaledes efter vor Opfattelse kunde tjene til Fremme af Udstykningen, anslaaes til at være tilstrækkelig til 1 200 nye Brug og 800 à 1 000 Tillægsparceller om Aaret, altsaa et betydeligt Bidrag til Genoptagelse af Udstykningen.

Jeg nævner dette her ikke blot som et Bidrag til Diskussionen, men som Synspunkter, man maa regne med vil gaa ind i den

nærmest kommende Tids Jordpolitik. Mit Partis Ordfører i Folketinget har bragt disse Synspunkter frem, og ifølge Folketingets Betynkning har den højtærede Landbrugsminister givet Tilsagn om Nedsættelse af et Udvalg, der skal anvise Retningslinier saa betids, at Ministeren saa snart Rigsdagen træder sammen til Efteraaret, kan fremsætte et Lovforslag. Over for Folketingsudvalget har Ministeren understreget sine Udtalelser i Folketinget om, at der maa kunne findes en Form for Statens Jordlovsudvalgs Forkøbsret til Landbrugsejendomme over en vis Størrelse. Jeg er Ministeren taknemmelig herfor. Det vil altsaa sige, at der vil ske en hurtig Undersøgelse og Klaring af Sagen, saa at et Forslag straks ved den nye Samlings Begyndelse kan fremsættes. Spørgsmaalet er saa blot, om en ny Jordreform vil kunne gennemføres saa hurtigt, at den kan tjene til Støtte for Udstykningen i det kommende Foraar i 1947. Da Mulighederne for øget Udstykning i 1946 forlængst er gaaet tabt, kan man ikke udstykke før 1947 alligevel. Men gennemføres der i næste Rigsdagssamling i rette Tid en Lov, vil Resultatet i Praksis blive det samme, som hvis de tiltrængte Ændringer var blevet vedtaget og indføjet i Jordloven allerede nu. Derfor har vi intet at indvende mod denne Ventetid. Vi ved, at Tiden arbejder for vore Synspunkter, saa vi tør roligt lade dem underkaste nogle Maanedes Prøvelse. Man kan vel ogsaa regne med, at en grundig Forundersøgelse vil gøre Rigsdagsbehandlingen lettere og hurtigere. Men jeg vil gerne understrege, at der i den danske Befolkning er saa store Kredse, der staar bag disse Krav, at man ikke her kan gaa paa Akkord. Derimod er vi rede til at forhandle om den praktiske Udførelse af Sagen i dens vidt forgrenede Enkeltheder.

I øvrigt vil jeg gerne benytte denne Lejlighed til til Slut at fremføre den anden Side af Jordspørgsmaalet over for den højtærede Landbrugsminister. Jeg tænker her paa Nødvendigheden af en mere gennemgribende Lovgivning om Nedlægning af bestaaende Landbrug. Jeg ved, at Landbrugsministeren har Interesse herfor, og at der arbejdes med Sagen, men jeg vil gerne paa nærværende Tidspunkt sige, at det er nødvendigt, at der her bliver taget kraftigt fat. Køb finder stadig Sted, og nye Former for Ulovligheder findes. Nu kniber man rask væk uden om det paa den Maade, at man køber Jord til sin Søn. Det er en af Vejene uden om Loven. Man kan da ikke forhindre en ung Mand i at faa en Landejendom, siges der. Nej, selvfølgelig ikke. Det skal man